

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 48 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Indstilling angaaende Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1904—05.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 255).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Forslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Forslaget til Beslutning (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 49 Stemmer.

Formanden: Meddelelse herom vil nu blive given Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring af Grundlovens § 32.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3197).

Sagen sattes til Forhandling.

Matzen: Det foreliggende Forslag er jo det samme, som allerede var til Behandling i sidste Samling. Det blev da

henvist til et Udvalg, og det Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hørte, tog Standpunkt til Forslaget, og jeg kan ikke se, at der senere er foregaaet noget, der kunde bevirke, at vi nu skulde se anderledes paa Sagen end den Gang.

Jeg skal da kun fremhæve, at vi i og for sig ikke have noget imod at fastslaa Antallet af Folketingsmænd i Stedet for at lade det vokse med Befolkningen, saaledes som efter den bestaaende grundlovmæssige Ordning. Vi synes, at man nok kunde nøjes med de 114, vi have, men kan man bedre enes, naar man forhøjer Tallet, kan der vel i og for sig ikke være noget afgørende i Vejen for at slutte sig dertil. Hvad vi derimod ikke kunne gaa med til, er Bestemmelsen om Fastsættelsen af Valgkredsens Størrelse paa Grundlag af Indbyggertal under Hensyntagen til Vælgertal og Befolkningstæthed. Det er en ny Bestemmelse, der er kommen ind, som Grundloven ikke kender noget til, og som vi ikke finde nogen Anledning til at gaa med til. Vælgertallet bør ikke være afgørende, thi Rigsdagsmændene repræsentere ikke Vælgerne alene, men hele Befolkningen. Derfor maa de, der ikke ere valgberettigede, regnes med ved Bestemmelsen af Valgkredsene lige saa fuldt som Vælgerne. Og dernæst Befolkningstætheden. Hvis man vil tage Hensyn til den og derefter forøge eller formindske Kredsens Størrelse, vil det være det samme som at slaa en grundlovmæssig Ulighed fast, som der ikke er nogen som helst Grund til, og som vi ikke ville være med til, navnlig fordi den altid vil forurerte Købstæderne. De ere allerede forurtede ved Sættningen af Landstinget. De have langt fra det Antal Valgmænd, som de i Forhold til deres Befolkning burde have. Antallet er slaaet fast efter Befolkningsforholdene i 1866 uden at tage Hensyn til den voksende Befolkning eller rettere til mulige Forskydninger af Forholdet mellem Købstad og Landbefolkning. Der er altsaa i og for sig gjort Uret mod Købstæderne allerede ved Dannelsen af Landstinget. Slaa vi nu yderligere fast, at ringe Befolkningstæthed ogsaa ved Dannelsen af Folketinget skal bevirke, at Kredsen blive forholdsvis større, ville vi derved skabe en forøget